

ماهنامه فرهنگی دانشجویی دیدار

مجمع یادواره شهدای دانشگاه شیراز

سال دوازدهم، شماره ۱۸۱، بهمن ماه ۱۴۰۳

شماره مجوز: ۲۵۹/ک ن ش

در این شماره می‌خوانید

:: آسمانی به سوی تو

:: روح بارانی

:: معبد زیر زمینی

بسم الله الرحمن الرحيم

شناسنامه

ماهنامه فرهنگی دانشجویی دیدار

شماره مجوز: ۲۵۹/ک ن ش :: سال دوازدهم، شماره ۱۸۱، بهمن ماه ۱۴۰۳

✿ صاحب امتیاز: مجمع یادواره شهدای دانشگاه شیراز

✿ سردبیر: ریحانه عنبری

✿ مدیر مسئول: بهرخ قادری

✿ ویراستار: ملیکا نعمت اللهی

✿ طراح جلد و صفحه آرا: خانه طراحان میعاد (عیض زارع)

فهرست مطالب

سخن سردبیر	۶
بیانات رهبر معظم در دیدار رضائی با دانشجویان	۸
۹۸ درصد پاسخ مثبت	۱۳
آسمانی به سوی تو	۱۵
چگونه از یاران امام زمان (عج) باشیم!؟	۱۷
معبد زیرزمینی (معرفی کتاب)	۲۳
روز جوان؛ جشن امید، انگیزه و آینده سازی	۲۵
باران روح	۲۶

سخن سردبیر

ریحانه عنبری

کارشناسی ریاضیات و کاربردها

رسم دیدار با خانواده شهدا مراسمیست که از سال ۱۳۷۹ توسط ۵_۶ نفر از دانشجویان دانشگاه شیراز کلید خورد و به برکت خون شهدا تا به امروز ادامه داشته و دانشجویان زیادی مشتاقانه از این مراسم باصفا و سرشار از صمیمیت و برکت، استقبال میکنند. دیدار تبدیل شد به فرهنگی که یاد و خاطره شهدا، ایثار و از خودگذشتگی، خدمت به جامعه و قدردانی را در نسل دانشجویان دانشگاه شیراز زنده نگاه داشته است.

در همین راستا فضایی دانشجویی ایجاد شد برای تفکر و اندیشه، جریان یافتن دغدغه فرهنگی در افکار و فرصتی برای دست به قلم شدن و مکتوب کردن. انسان آمیزهای از عقل و احساس است. با ابزار تفکر پیش میرود و به کمال عقلانی میرسد. تفکر، زیربنای حرکت تکاملی انسان در مسیر دین و بندگی خداوند تلقی میشود. خداوند به ارزش قلم و رسالت والای آن در قرآن کریم قسم یاد کرده و ارزش قلم نه تنها در این است که اظهار قلبی و آگاهی فردی را ماندگارتر میکند بلکه دست بردن به قلم خود به تنهایی انسان را وادار به کسب آگاهی میکند و از پرتگاه بی تفاوتی نجات میدهد و حیطه ی اثر تفکر و اندیشه را چنان گسترده میکند که گاه توانسته ملتی را نجات دهد و جامعه ای را زنده کند.

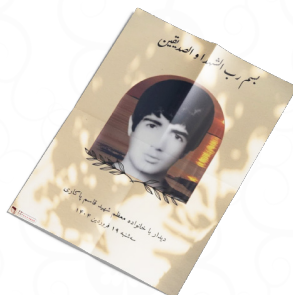
تلاش ما در «دیدار» بر این است که دانشجو قلم تفکر و دغدغه ی خود را به تحریر در آورد.

همچنین در هر شماره تلاش میشود گوشه ای از رشادت ها، خصوصیات، مرام، رفتار و سیره ای از زندگی شهدا مکتوب گردد.

«وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا»

رسم هفتگی

بیانات رهبر معظم در دیدار رمضانی دانشجویان

ریحانه عنبری

کارشناسی ریاضیات و کاربردها

منتها شرایط زیادی وجود دارد که به آن شرایط باید توجه کرد و شرط اساسی آن، این است که بر مواضع خودتان ماندگار باشید، «استقامت» کنید؛ این جور نباشد که به یک تحلیلی برسید، یک قضاوتی بکنید که انقلابی است، درست است و مورد قبول است، بعد بر اثر حتی یک مانع کوچک، یک تردید، از آن مبنا منصرف بشوید و تبدیل بشوید به یک آدم بی تفاوت.

در طول این دو قرنی که تمدن غربی وارد کشور ما شد و با ما ارتباط پیدا کرد

بیانات جوانان عزیزمان من را به این نتیجه می‌رساند که سطح تفکر و تحلیل و برداشت مجموعه‌ی دانشجویی رو به رشد است؛ یعنی مجموعه‌ی جوان و دانشجوی کشور دارد حرکت می‌کند و پیش می‌رود. الآن خوشبختانه تفکر حاکم بر محیط دانشجویی تفکری است که به سمت پخته‌تر شدن و جامع‌نگر شدن دارد پیش می‌رود.

امید بنده فقط همین شما جوان‌ها هستید. بنده به تکیه به جوان‌ها معتقدم؛

که قوت‌های خودمان از یادمان برود! ما نقطه‌قوت‌هایی هم داشتیم؛ ملت ایران نقطه‌قوت‌هایی داشت: ایمان داشت، صفا داشت، برادری و خانواده داشت، وفا و حیا داشت؛ این‌ها نقاط قوت ما است. ما از این‌ها غفلت کردیم. یعنی به جای اینکه به خودیافتگی برسیم، به خودباختگی رسیدیم.

تجربه‌ی دوم، از لابه‌لای حوادث تلخ بتدریج برای مردم پیدا شد. عملکردهای ظالمانه و غیرمنصفانه‌ی غربی‌ها در کشورمان؛ اشغال بعضی از بخش‌های کشور به وسیله‌ی انگلیس، روس تزاری و شوروی؛ این کارها بتدریج افراد هوشمند و آحاد مردم و بخصوص جوان‌ها را متوجه باطن غربی‌ها کرد؛ یعنی معلوم شد ماورای این ظاهرِ اتوکشیده‌ی روشن، یک باطن خبیث و خائن وجود دارد؛ این را احساس کردند. تدریجاً آن شوق و شیفتگی نسبت به تمدن غرب در بین بسیاری از آحاد مردم و جوان‌ها کاهش پیدا کرد.

خب، این حالت یعنی در واقع شناخته شدن باطن تمدن مادی غرب برای ملت ایران، برای جوان ایرانی، موجب این شد که واکنش‌ها شروع بشود؛ عده‌ای سینه سپر کردند.

و با غربی‌ها و تمدن غربی‌ها سروکار پیدا کردیم، جوان ایرانی دو تجربه‌ی متفاوت در مواجهه‌ی با تمدن غرب دارد: یک تجربه، تجربه‌ی اول او است که نتیجه‌اش شیفتگی و خودباختگی است؛ یک تجربه، تجربه‌ی بعدی او است که نتیجه‌اش شناخت و برخورد گزینشی و احساس استقلال، و در یک مواردی کاملاً احساس جدایی و دوری است. در برخورد اول، وقتی که با غربی‌ها سروکار پیدا کردیم، جوان ایرانی در آن برخورد اول، یک پیش‌فرضی برایش به وجود آمد، یک تصور قطعی‌ای برایش به وجود آمد و آن عبارت بود از: دوگانه‌ی «غرب پیشرفته، و ایران عقب‌مانده و ضعیف»؛ «غرب موفق، و ایران منحنط»؛ این برایش مسجل شد. وقتی جوان ایرانی خودش را در مقابل پیشرفت‌های غربی و علم و فناوری غربی و مانند این‌ها مشاهده می‌کرد، احساس می‌کرد که عقب‌مانده، منحنط و ناتوان است؛ او پیشرفته است و باید دنبال او حرکت کرد، باید دنبال او راه افتاد. خب واقع قضیه هم همین بود؛ یعنی ایران صد سال پیش، حقیقتاً از غرب صد سال پیش خیلی عقب‌تر بود. نگاه به غرب به صورت یک موجود موفق شد، یعنی قوت‌های او موجب شد

البته دانشگاه در حوادث بسیار بزرگی دخالت داشته؛ این را توجه داشته باشید. بله، دانشگاه امروز با دانشگاه قبل از انقلاب و حتی با دانشگاه بعد از انقلاب، با بیست سال قبل، تفاوت‌های زیادی دارد؛ امروز دانشگاه جلوتر است، پیشرفت‌ش بیشتر است، فهمش از مسائل گوناگون پیچیده‌تر و عمیق‌تر است، وایستادگی‌اش هم خوب است. برخلاف آنچه تبلیغ می‌شود و گاهی گفته می‌شود که نسل جدید دانشجو و جوان ایرانی مثل نسل دهه‌ی شصت آمادگی ندارد، این‌جور نیست؛ این آمادگی امروز هم وجود دارد. ما این را در قضایای مختلف مشاهده کرده‌ایم، امروز هم داریم جلوی چشم خودمان مشاهده می‌کنیم؛ آمادگی جوان ایرانی را برای حضور در صفوف مقدم؛ در مقابله‌ی با دشمن حاضرند، آمادگی دارند؛ فهم‌شان هم از مسائل بهتر است، آمادگی‌شان هم بحمدالله بسیار خوب است.

امروز من می‌خواهم به شما عرض بکنم که این سیاست حرکت دشمن در جهت ترویج همان روحیه‌ی تبعیت و انفعال و وابستگی، امروز به طور جدی از طرف دشمن فعال شده؛ یعنی با شیوه‌های جدیدی، بخصوص با پیشرفت‌های علمی‌ای که شده و اینترنت و بقیه‌ی چیزهایی که

کردند، گفتند «مراکزی که باید تبیین کنند، باید بیان کنند، به کار خودشان نمی‌رسند، آن کار را انجام نمی‌دهند»، خب این توقع از خود شما هم هست؛ شما تشکلهای مطالعه کنید، آماده بشوید و محیط دانشگاه را تحت تأثیر تفکرات درست خودتان قرار بدهید؛ یک توصیه این است.

یک توصیه اینکه جلسات هم‌اندیشی جدی داشته باشید؛ یعنی واقعاً روی یک مسأله فکر کنید، از عناصر مطمئن فکری که امروز وجود دارند در جلسات هم‌اندیشی استفاده کنید؛ بحث‌های مهم روز را مطرح کنید. مسائل اصلی کشور، آن مسائلی است که به حرکت

هست، در این زمینه درحال کارند و تلاش می‌کنند. دانشجو می‌تواند مثل یک معلم، مثل یک هشداردهنده، مثل یک چراغ راهنما عمل کند؛ به قدر توان خودش در محیط مساعد مناسب خودش. می‌توانید عمل بکنید. این، آن چیزی است که به نظر من هویت دانشجویان عزیز ما این است؛ این حالت توانایی برای بیان کردن، برای تبیین کردن و توضیح دادن.

یکی از توصیه‌های سال گذشته من این بود که تشکلهای دانشجویی به داخل دانشگاه بپردازند؛ این را من تأکید می‌کنم. این کار، آن‌طور که به من گزارش شد، آن‌چنان که باید و شاید انجام نگرفته؛ توقع من از شما جوان‌ها این است.

موانعی وجود دارد؛ همه‌ی کارهای بزرگ و خوب یک موانعی برایش پیدا می‌شود. تصور نکنیم که در جاده‌ی آسفالت داریم حرکت می‌کنیم؛ نه، پیچ‌وخم دارد، بالا و پایین دارد، مشکلات دارد؛ بر مشکلات فایق بیایید. اگر زبان مناسب تبیین را شما بتوانید به کار ببرید، در دانشگاه می‌توانید اثر بگذارید. طرف شما، مخاطب شما دانشجو است، یک جوانی است، عناد ندارد، دشمنی ندارد، آماده‌ی شنیدن است، آماده‌ی قبول است. همان توقعی که اینجا یکی از برادرها ابراز

این تصمیم‌گیری یک محاسبه‌ی درست واقعی‌ای وجود داشته باشد.

من سال گذشته یکی از توصیه‌هایم این بود که انتقاد کنید، نقد اشکال ندارد؛ منتها نقد کردن با تهمت زدن فرق می‌کند؛ مراقب باشید وقتی نقد می‌کنید، کسی را متهم نکنید. سؤال و ابهام مطرح بشود، و فرصت جواب دادن به وجود بیاید. گاهی هست که طرف مقابل بعضی از سؤالات را هم نمی‌تواند جواب بدهد؛ یعنی فرصت جواب ندارد یا امکان جواب دادن نسبت به این قضیه نیست؛ در این‌طور موارد حتی ابهام را هم مطرح نکنید. با یک چنین شیوه‌هایی، فرضیات احتمالی را مسلم ندانید.

به نظر من در انتقادهای مراقب باشید بن‌بست‌نمایی نشود؛ یعنی جوری انتقاد نکنید که وقتی مردم عادی می‌شنوند احساس بن‌بست بکنند؛ نه، گاهی اوقات اشکالی که بیان می‌شود جوری است که وقتی انسان آن را می‌شنود احساس می‌کند واقعاً دیگر هیچ راهی وجود ندارد؛ خب این غلط است. این ناامید می‌کند مردم را؛ از این باید پرهیز بشود. اختلاف‌افکنی، دوقطبی‌سازی، ناامیدسازی، بدبین‌سازی به مسئولان تصمیم‌گیر، این‌ها نباید در انتقادات باشد

انقلاب و حرکت کلی جامعه ارتباط پیدا می‌کند این‌ها را پیدا کنید و محل بحث قرار بدهید. در قضایای مختلف تحلیل‌های گوناگونی مطرح می‌شود؛ در روزنامه‌ها، در محیط فضای مجازی؛ این تحلیل‌ها در شما تردید ایجاد نکند؛ یعنی در مقابل تحلیل‌های مختلف دچار سردرگمی و تردید نشوید. خودتان تحلیل خودتان را، فهم و تحقیق خودتان را در دست بگیرید و غلبه کنید بر حرف‌های غلطی که گفته می‌شود.

یکی از توصیه‌های من این است؛ بعضی از ایرادها و انتقادهای دانشجویان به مسئولان، بر اثر بی‌اطلاعی است. خب این درست نیست. آن کسانی که متصدی این کارها هستند، دلبستگی‌شان، وابستگی‌شان، عشق‌شان و آمادگی‌شان به انقلاب کمتر از من و شما نیست؛ آن‌ها را نمی‌شود متهم کرد؛ محاسبه دارند، با محاسبه کار می‌کنند؛ آنچه انجام می‌دهند، اگر شما هم جای آن‌ها بودید، همین کار را انجام می‌دادید؛ این احتمال را همیشه در ذهنتان داشته باشید و متهم نکنید افراد را؛ یعنی در حوادثی که مشاهده می‌کنید احیاناً یک ابهامی برای شما دارد، احتمال یک محاسبه‌ی درست را همیشه بدهید، که ممکن است پشت

۹۸٪ پاسخ مثبت!

هاجر سرداری
کارشناسی علوم سیاسی

حکومت موجود در کشور کرد. حکومت پهلوی با شخصیتی به نام رضاخان، پا به عرصه‌ی حکمرانی گذاشت.

رضاخان در ابتدای حکومتش برای جلب نظر ایرانیان و حتی عامل خارجی، سعی در خام نشان دادن خود کرد. رفته‌رفته تاریخ نشان داد که استبداد او چگونه حکومتش را فرا گرفت. هیچ‌کس جلودارش نبود تا جایی که وضعیت به گونه شد که حتی با عامل خارجی (بریتانیا)، مخالفت علنی خود را اعلام می‌کرد. در نهایت همین آتشی شد به جانش و او را از تخت پادشاهی به زیر انداخت...

رضا پهلوی تحت‌تأثیر فرهنگ و تمدن غرب، سعی در یک شبه عوض کردن فرهنگ غنی و پربرابر ایرانی داشت؛

دوران‌ها یکی پس از دیگری پشت سر گذاشته شدند و حال به ماجرای یکی از بزرگ‌ترین انقلاب‌های دنیا می‌رسیم!

فرضیه‌های مختلفی برای انقلاب ایران وجود دارد؛ عده‌ای می‌گویند اقتصاد عامل اصلی بوده، عده دیگر می‌گویند عوامل فرهنگی نقش اصلی را به عهده داشته است...؛ حتی برخی سخن از عامل خارجی به میان می‌آوردند.

به راستی حق با کدام است؟ آیا می‌شود انقلاب را تک عاملی دانست؟ یا واجب است ابعاد گوناگون را بررسی کنیم؟

با وجود سوالات پیش آمده، باید مروری بر تاریخ داشته باشیم.

وضعیت قاجار و اوضاع نابسامانش، عامل خارجی را مجبور به جایگزین کردن

کند. به درستی که شگفت‌آور است
انقلاب مردمی!

مردمانی که خون، جان و مال می‌دادند؛
اما حاضر نبودند ذره‌ای از آرمان‌های
الهی عقب بروند و عرصه‌ی حق را خالی
بگذارند. دیگر زمان تأمل و درنگ نبود
زمان عمل بود و بس!

آری! بس بود، هر چه عامل خارجی
سرمایه‌های کشورمان را به تاراج بردند و
مردم سکوت کردند...!

سرانجام پس از کشتارهای فراوان
و ظالمانه‌ی حکومت پهلوی، در ۲۲
بهمن ۱۳۵۷، انقلاب مردمی بر حکومت
ستم‌شاهی، پیروز گشت و نظام
جمهوری‌اسلامی به رهبری مقتدری دانا،
امام خمینی(ره) بر ایران حاکم شد.

در همه‌پرسی سال ۱۳۵۸، با ۹۸ درصد
پاسخ مثبت ملتِ مقتدر ایران، نظام
اسلامی ایرانِ بافرهنگ و تمدن، غنی و
جهانی شد.

همه سر به سر تن به دشمن دهیم
از آن به که ایران به دشمن دهیم
«حکیم ابوالقاسم فردوسی»

ولی نمی‌دانست این کار، قاتلِ سلطنتش
می‌شود. این نکته مزاح نیست؛ زیرا
صحبت از فرهنگ ایرانی‌ست.

با تعویض شاه پهلوی و جانشینی
محمدرضا، وی در ابتدا همچو پدرش
سعی در خام نشان دادن خود در همه
زمینه‌ها کرد؛ اما این بار با حمایت
آمریکا، یکباره آن قدر وضعیت تغییر
کرد که دیگر به طور علنی، شاهد اجرای
برنامه‌های آمریکا در کشور بودیم.

روحانیت درصدد آگاه‌سازی مردم در
آمدند، جرقه‌ای که زمینه‌ساز انقلابی
عظیم شد؛ در تاریخ ۱۵ خرداد ۱۳۴۲، رهبر
انقلاب، آیت‌الله روح‌الله خمینی، فارغ
از تهدیدهای حکومت پهلوی، دستور
آگاهی‌سازی مردمان از اقدامات حکومت
را به همه‌ی روحانیان داد. ایشان از چیزی
ابا و ترس نداشت؛ بلکه مدبرانه، همچو
پدری مهربان مردم را از خواب غفلت
بیدار و هوشیار کرد.

از آن پس، درگیری میان مردم و
حکومت به طور رسمی آغاز شد؛ اما هر بار
شاهد سرکوب شدید مردم بودیم. مردم
شعارهای استقلال، آزادی... می‌دادند و
پهلوی هرچه در توان داشت برای مغلوب
کردن مردم انجام داد؛ ولی نتوانست
آنان را ذره‌ای از هدف والای‌شان دور

آسمانی به سوی تو

سیده فاطمه حسینی
ارشد علوم و قرآن حدیث

شده بودم و اسمش را با پرس و جو متوجه شدم؛ به آن «نماز غفیله» می‌گفتند. در نظرم یک نماز مستحبی بود مانند بقیه‌شان!...
نمازی بیشتر مناسب برای کسانی که مسجد را خانه خدا می‌دانستند یا حرم‌های اهل بیت علیهم السلام را حریم خداوند... .

در نظرم خواندن بیشتر چند آیه قرآن یا چند رکعت نماز مستحبی، برای کسانی

امام صادق علیه السلام: «هر شخصی که در بین نماز مغرب و عشا این دو رکعت را به‌جا بیاورد و به این دعا تبرک جوید و حاجتی از درگاه خدا درخواست نماید، پروردگار حاجت برآورده خواهد کرد خود و هر آن چه را می‌خواهد به او می‌بخشد.»

از کودکی در مساجد می‌دیدم که بعضی افراد بلافاصله بعد از اتمام نماز مغرب به پا می‌خیزند و نماز دیگری می‌خوانند؛ کنجکاو

نگیرید و بگویید: _ دیگر هدایت این بنده
فایده‌ای ندارد! نکته‌ای دیگر هیچ‌وقت از
رحمت خداوند ناامید نشوید؛ حتی زمانی
که محبوس در شکم ماهی هستید!
از آن پس، دیگر در گوشه‌های ذهنم،
نماز غفيله صرفاً دو رکعتی میان نمازهای
شبانه نبود....

بود که شاید متوسل می‌شوند به انجام
عبادت‌های ظاهری؛ برای کسانی که
روح عبادت را که از نظر شهید مطهری
رحمة‌الله‌علیه، مهم‌ترین مسائل است
درک نمی‌کنند!...

گذشت تا اینکه مستند «آن زمستان»
را دیدم؛ در بخشی از مستندی که به
زندگی علامه مصباح یزدی رحمة‌الله‌علیه
می‌پرداخت، ایشان

درباره‌ی این نماز از جنبه‌ای دیگر
صحبت کردند؛ همان معنا و مفهومی
که در عبادات دنبال آن بودم؛ همان روح
عبادت، همان چیزی که می‌خواستم...

تفسیری زیبا از این نماز ارائه دادند
که چرا از میان این ۱۲۴ هزار پیامبر، باید
داستان حضرت یونس علیه‌السلام هر
شب بین دو نماز یادآوری شود و این
چنین ثوابی را برایش در نظر بگیرند؟!
پیامبری که پس از رؤیت نشانه‌ها و
آثار عذاب، از میان قوم نافرمان، عزم
کوچ کرد و خداوند در شکم ماهی او را
حبس گردانید که: چرا بنده‌های مرا تنها
گذاشتی؟!

بعد از نقل ماجرا، نتیجه‌گیری‌های این
عالم بزرگ برایم شگفت‌انگیز بود: اینکه
هیچ‌وقت بنده‌های خداوند را دست کم

چگونه از

یاران امام زمان (عج)

باشیم؟

محمدرضا توکلیان
کارشناسی فقه و حقوق

بسم الله الرحمن الرحيم

کرده است و نه وسایل پذیرایی را آماده نموده است و نه لباس مرتب و تمیزی پوشیده است و نه اصلاً به فکر مهمان است؛ اگر ادعا کند که در انتظار مهمان بوده، همه او را تمسخر خواهند کرد و بر گزافه‌گویی او خواهند خندید.

«لَا فِ عَشَق و كِلَه از یار زهی لافِ دروغ/

عشق‌بازانِ چُنین، مستحقِ هجرانند»

بنابراین انتظار قبل از آنکه از ادعای انسان فهمیده شود، از رفتار و کردار او فهمیده شود. نمی‌توان هر کسی را که ادعای دوستی و ولایت امام زمان (عج) را

یاری امام زمان (عج) در این زمان به انجام صحیح وظایف خود در زمان غیبت است. وظیفه منتظر امام زمان (ع) این است که مانند یک منتظر واقعی زندگی کند. وقتی انسان حقیقتاً منتظر کسی باشد تمام رفتار و سکناش نشان از منتظر بودن او دارد. به عنوان مثال اگر منتظر مهمان باشد؛ حتماً خانه را تمیز و مرتب می‌کند، وسایل پذیرایی را آماده می‌کند و با لباس مرتب و چهره‌ای شاداب در انتظار می‌ماند. چنین کسی می‌تواند ادعا کند که منتظر مهمان بوده است. اما کسی که نه خانه را مرتب

دارد در شمار دوستان و منتظران ایشان قلمداد نمود. آری! «مشک آن است که خود ببوید، نه آنکه عطار بگوید.»

با چنین توضیحی روشن است که یک منتظر واقعی امام زمان(عج) باید رفتارش به گونه‌ای باشد که هر لحظه منتظر ظهور ایشان باشد. یعنی در هر لحظه که این خبر را به او بدهند خوشحال شود و برای یاری امام زمان(عج) با مال و جان خویش آماده باشد و جهاد نماید و خود را در راه آن حضرت فدا نماید. بنابراین یک منتظر واقعی اهل گناه و دلبستگی به دنیا نیست؛ چراکه چنین کسی نمی‌تواند از وابستگی‌ها و دلبستگی‌ها و آلودگی‌ها دست بردارد و آماده به خدمت در جهت اهداف مقدس امام زمان(عج) باشد.

با توجه به نکات ذکر شده می‌توان برخی وظایف منتظران امام زمان(عج) را چنین ذکر کرد:

۱. اولین شرط انتظار:

تا انسان مهمان خود را نشناسد و از خصوصیات خوب او مطلع نباشد، منتظر او نخواهد شد. تنها هنگامی انسان در انتظار کسی می‌نشیند که او را خوب بشناسد؛ اما اگر انسان کسی را

نشناسد، ولو بداند که آن شخص خواهد آمد، برایش اهمیتی نخواهد داشت و منتظر او نخواهد ماند. درمورد انتظار امام زمان(عج) هم چنین است. کسانی که آن حضرت را نمی‌شناسند، مانند کفار و...، انتظار ایشان را نمی‌کشند؛ اما کسانی که صاحب‌الزمان(عج) را می‌شناسند و ارزش او را می‌شناسند و مقامشان را می‌دانند منتظرشان می‌مانند.

کسانی که امام زمان(عج) را نمی‌شناسند؛ اگرچه به ظاهر مسلمان باشند، چنانچه در این حال بمیرند در جاهلیت از دنیا رفته‌اند. چنانکه پیامبر اکرم(ص) فرمودند: «من مات و لم یعرف امام زمانه مات میتة جاهلیه؛ هر کس بمیرد و امام زمانش را نشناسد به مردن جاهلیت از دنیا رفته است.» (بحارالانوار، ج ۳۲، ص ۳۳۱)

پس اولین شرط انتظار، ایجاد معرفت در مورد امام زمان(عج) است و طبیعی است که هر مقدار معرفت انسان نسبت به امام زمان(عج) بیشتر باشد انسان ارزش او را بیشتر درک خواهد کرد و به عظمت او بیشتر پی‌خواهد برد و بیشتر تشنه وجود آن حضرت خواهد شد. در حالی که افراد جاهل و ناآگاه به ارزش آن حضرت هرگز احساس تشنگی و عطش، نسبت به وجود مقدس آن حضرت نخواهند داشت

به او محبت نداشته باشد، هر چند هم که او را بشناسد، نمی‌تواند واقعاً منتظر آمدن او باشد اگر انسان از مهمان خود بدش بیاید چگونه می‌تواند منتظر قدم او باشد و خود را برای پذیرایی از او آماده کند؟ پس تا محبت به امام زمان(عج) در وجود انسان شکل نگرفته و شعله‌ور نشده باشد، نمی‌تواند به وظایف منتظران واقعی عمل نماید. محبت به امام زمان(عج) وظیفه‌ای است که پیامبر اکرم(ص) نیز به دستور خدا از ما خواسته است.

آنجا که در قرآن کریم می‌فرماید: «قل لا اسئلكم علیه اجرا الا الموده فی القربى»؛ (شوری، آیه ۲۳).

۳. ایجاد سنخیت با امام زمان(ع):

منتظران واقعی وضعیت روحی و فکری و عملی خود، با به گونه‌ای سامان می‌دهند که سنخیت کاملی با امام زمان(عج) داشته باشند. آیا می‌توان منتظر قدوم کسی بود و با او مشابهت و سنخیت نداشت؟ آیا می‌توان محبت کسی را داشت؛ اما با او هیچ سنخیت و مشابهتی نداشت؟ ایجاد سنخیت با امام زمان(عج) از طریق تقویت ایمان و تقوا و فضایل اخلاقی و درجات معنوی حاصل می‌شود. و تنها در این صورت

و بدین جهت از زمره‌ی منتظران او بیرون هستند. آری: «وصل خورشید به شب پره اعمی نرسد/ که در این آینه صاحب‌نظران حیرانند»

البته شناخت امام زمان(عج) دو گونه است. اول، شناخت تاریخی وجود آن حضرت، مانند اینکه امام دوازدهم است و تاریخ ولادتشان در چه سالی است و مانند آن. اما گونه دیگر شناخت امام زمان(عج)، شناخت مقام نورانیت آن حضرت است که این شناخت کار هر کسی نیست و ظرفیت و لیاقت زیادی می‌خواهد. و در حقیقت اصحاب خاص امام زمان(عج) کسانی هستند که آن حضرت را به مقام نورانیت شناخته‌اند؛ برای آگاهی از مقام عظیم امامت، رجوع به زیارت جامعه کبیره و تأمل در معانی عمیق و عجیب آن توصیه می‌شود.

همچنین خواندن کتب معتبری که در مورد امام زمان(عج) نوشته شده است؛ می‌تواند انسان را تا حدی به مقام و عظمت امام زمان(عج) آشنا سازد.

۲. محبت به امام زمان(عج):

وظیفه دیگری است که منتظران آن حضرت باید در خود ایجاد کنند و آن را افزایش دهند. بدیهی است که تا انسان از مهمان خویش خوشش نیاید و نسبت

است که می‌توان ادعای محبت به امام زمان(عج) را داشت. در صورتی که انسان رفتارش مطابق میل امام زمان(عج) باشد؛ شعله محبت او در دلش زبانه خواهد کشید و عشق آن حضرت او را به فریاد خواهد آورد و دوری‌اش را بر او سخت و ناگوار خواهد ساخت.

طبیعی است که هر چقدر این سنخیت بیشتر باشد محبت آن حضرت به انسان بیشتر خواهد شد و محبت انسان نیز به آن حضرت افزون‌تر خواهد گشت.

۴. ارتباط با منتظران دیگر:

منتظر امام زمان(عج) می‌داند که برنامه آن حضرت یک برنامه جهانی است و باید یاوران زیادی داشته باشد تا حرکتش پیروز شود. بنابراین به فکر گسترش یاران و منتظران آن حضرت خواهد افتاد و با ارتباط با آن‌ها به تقویت روحیات ایمانی خود و دیگران خواهد پرداخت تا براساس «تعاونوا علی البرّ و التقوی» به کمک مؤمنان منتظر دیگر خود را آماده ظهور حضرت بنماید.

۵. دعا برای تسریع در ظهور امام زمان(عج):

منتظر واقعی هر لحظه انتظار محبوب را می‌کشد و از خدا می‌خواهد که هر چه زودتر او را برساند؛ بنابراین دعای فراوان برای فرج آن حضرت از وظایف همیشگی منتظران حضرتش می‌باشد. دعای برای تسریع در فرج امام زمان(عج) مورد توصیه آن حضرت نیز می‌باشد.

۶. ارتباط با امام زمان(عج) به شکل‌های مختلف:

اگر انسان منتظر محبوب خویش را نیابد، سعی می‌کند عدم‌دوری محبوب خویش را از طریق دیگری مانند تلفن و نامه، جبران نماید؛ تا اگر به ملاقات او موفق نشده است لاقلاً ارتباط ضعیفی با او داشته باشد. همچنین منتظر امام زمان(عج) وقتی موفق به زیارت آن حضرت نمی‌شود از طریق خواندن دعای ندبه، زیارت آل یاسین، دعای عهد که از طرف بزرگان بسیار توصیه شده است، و نیز از طریق رفتن به مسجد جمکران، ارتباط خود را با آن حضرت حفظ می‌کند.

۷. یاد فراوان حضرت:

یاد کردن از محبوب، عادت دیرینه منتظران عاشق است که چندی منتظر محبوب خویش هستند؛ اما نتوانسته‌اند پس از مدت‌ها انتظار او را ببینند؛ ولی حال خود را لاقلاً با یاد او و نام او آرام می‌کنند.

وظایف عملی و گسترش شناخت خود از مبانی دینی و معرفتی، در راه تقویت بنیه اعتقادی و اخلاقی خویش، تلاش و کوشش کنیم. و در یک جمله؛ با اجتناب از معاصی، لغزش‌ها و گناهان و انجام دادن واجبات و وظایف دینی - در هر محیطی که هستیم - به خودسازی اقدام کنیم و با توبه از اعمال گذشته، قلب خویش را برای تجلّی نور الهی آماده سازیم. بنابراین گناهان گذشته - هر چند زیاد باشد - نمی‌تواند مانع مهمی در راه رشد و کمال و پیوستن به جرگه‌ی منتظران و یاوران واقعی امام زمان(عج) باشد. پس با توبه واقعی، می‌توان سیئات و بدی‌های گذشته را به حسنه و نیکی تبدیل کرد و به اصلاح گذشته، همت گماشت.

قرآن راجع به حضرت مهدی(عج) و اصحاب ایشان می‌فرماید: «الدین ان مکناهم فی الارض اقاموا الصلاه و آتوا الزکاه و آملوا بالمعروف و نهوا عن المنکر؛ کسانی که اگر در زمین به آنان توانایی دهیم، نماز را به پا داشته و زکات را [به مستحق] می‌بخشند و به معروف امر نموده و از منکر نهی می‌کنند (حج، آیه ۴۱). امام باقر(ع) در تفسیر این آیه

به یاد آوردن امام عصر و عنایت او به شیعیان با ذکر احادیث، کرامات، مقام امام و عنایت امام به شیعیان وظیفه دیگری است که منتظران واقعی احساس می‌کنند و بدین طریق همواره نام و یاد آن حضرت را زنده نگه می‌دارند.

۸. دادن صدقه برای سلامتی آن عزیز و یا حواله نمودن ثواب‌هایی برای آن حضرت
۹. رفع شبهه و مبارزه با شبهه‌افکنان
درباره‌ی وجود، طول عمر و آثار وجودی آن حضرت در بین منتظران.

۱۰. امیدواری بر قیام و انقلاب آن یوسف زهرا(س) و امید دادن به دیگران
۱۱. ایجاد آمادگی دائم رزمی، برای ظهور حضرت چنانکه در روایت آمده است: «لیعدن احدکم لخروج القائم و لو سهما؛ هر یک از شما برای قیام قائم(عج) باید آماده گردد هر چند با تهیه یک تیر باشد» (بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۶۶، ح ۱۴۶).

منتظران و یاوران مصلح جهانی باید خود صالح باشند؛ بنابراین برای فراهم کردن زمینه ظهور حضرتشان، ما باید از خود آغاز کنیم و با اراده‌ای محکم، عزمی راسخ و برنامه‌ای دقیق به اصلاح افکار و اندیشه‌ها و نیز تغییر و اصلاح رفتار و کردارمان بپردازیم و با آگاهی از

را در این زمینه تعمیق و گسترش بخشید
۹. برای اصلاح اوضاع فرهنگی دانشگاه،
به تنهایی یا به کمک دیگر دانشجویان
متدین و دلسوز و یا به کمک بعضی
از تشکلهای مذهبی دانشگاه، امر به
معروف و نهی از منکر کنید و بدین
وسیله، جلوی بعضی اعمال خلاف را
بگیرید. در این راه نهراسید و خجالت
هم نکشید؛ زیرا خشنودی و رضایت امام
زمان(عج)، در گسترش ارزشهای دینی و
اخلاقی و اجتناب از گناه و خلاف است.

می‌فرماید: «این آیه برای آل محمد و
مهدی(عج) و اصحاب او است».

در نتیجه اگر ما هم می‌خواهیم از
اصحاب و یاران آن حضرت باشیم،
باید به این امور اهتمام ورزیم. در
این رابطه به راه کارهای زیر توجه
فرمایید:

۱. ارتباط معنوی خود را با خدای
متعال تقویت کنید؛

۲. نمازهای یومیه را در اول وقت و
حتی‌المقدور به جماعت بخوانید؛

۳. سعی کنید در نماز حضور قلب
داشته باشید و همیشه خود را در
محضر خداوند متعال بدانید؛

۴. از هر گونه گناه و معصیتی
اجتناب کنید؛

۵. حجاب، متانت و وقار خود را
کاملاً رعایت کنید؛

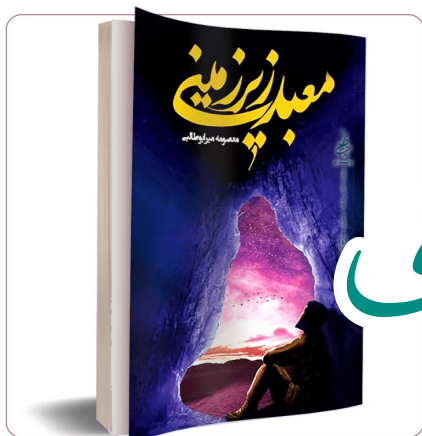
۶. بدانید که هر هفته، نامه اعمال
شما به حضور امام زمان(عج) عرضه
می‌شود و مورد بررسی قرار می‌گیرد؛

۷. اکنون که در دوران تحصیل علم
هستید، بیشترین توجه خود را به
درس و موفقیت تحصیلی داشته
باشید؛

۸. با مطالعه کتاب‌هایی که درباره
امام زمان(عج)، آگاهی و شناخت خود

منبع: سایت نهاد رهبری دانشگاه علوم پزشکی
مازندران
نویسنده: مطلب: مصطفی کاظمی

بهرخ قادری
کارشناسی حقوق

معبد زیر زمینی

تازه و غیرقابل پیش‌بینی در زندگی الیاس رقم می‌خورد و او را به دنبال شناخت بهتر خود و پذیرش جنبه‌های جدید زندگی می‌کشد. این اثر معرفت شخصیت شهید «غلام‌حسین رعیت رکن‌آبادی» است. مقنی یزدی و ساکن قم که تبحر او در حفر کانال باعث می‌شود، مورد توجه فرماندهان نظامی در زمان جنگ قرار بگیرد.

کتاب «معبد زیر زمینی» با شخصیت‌های پویا و داستان جذاب خود، خواننده را به دنیای الیاس و همچنین مفاهیم عمیق انسانی می‌کشد و باعث تأمل در مسیر شخصیت‌پردازی و رشد فردی می‌شود

کتاب معبد زیر زمینی، اثری جذاب و خواندنی از «معصومه میرابوطالبی» است. داستان این کتاب تلاش جوانی برای یافتن شخصیت واقعی خود در دل خاک است، جوانی که در تنهایی و سرخوردگی فرو رفته و به دنبال شناخت خود و تغییر نگرش افراد نسبت به خود است.

او از مذمت‌های دایی خود خسته شده و در مقابل دیگران، تنها و منزوی شده است. توجه‌ی زیاد مادر در مقابل دیگران غرورش را شکسته و حالا به دنبال راهی است؛ تا به همه ثابت کند، بچه ننه نیست و جنم دارد. با آمدن «حاج غلام‌حسین»، مقنی از قم به روستای الیاس، زندگی او دگرگون می‌شود. این آشنایی باعث می‌شود که الیاس با دنیای تازه‌ای آشنا شود که نیازمند شجاعت و شهامت است. اتفاقات

برشی از کتاب

میرم بابا. هرکی هرچی می‌خواد، بگه. اصلاً دایی راست می‌گه، من ترسوام. ولی میرم که همون چندتا شهید رو برگردونم به شهرشون. برای مادرها خاک با خاک فرق داره؛ اما برای من، خاک همون خاکی می‌خواستم تکیه بدهم به گونی‌ها. می‌خواستم کمی از بقیه دور باشم. من مثل آن‌ها نبودم. در تمام این چند روز سعی کرده بودم چه در حرف زدن، چه در حرکات از آن‌ها تقلید کنم. حالا حس می‌کنم گم شده‌ام این وسط، وسط اینجا و می‌ترسیدم که سوتی بدهم یک ترسوی بی‌عرضه هستم.

متن تقریظ رهبر انقلاب اسلامی بر این کتاب به شرح زیر است:

بسمه تعالی
موضوع این رمان تازه و مبتکرانه است، نگارش آن هم شیرین و جذاب است. پرداختن به بخش‌های حاشیه‌ای؛ ولی مهم و تأثیرگذار دفاع مقدس کار لازمی است که نویسندگی این رمان شیوا از عهده‌ی آن برآمده است. استفاده از مقنی‌های یزدی را شهید صیاد شیرازی چند بار مطرح کرده بود و ماها از آن مطلع بودیم، اما اهمیت و ظرفیت و دشواری آن به گونه‌ای که در این کتاب تشریح شده برای ما و دیگران امثال ما معلوم نبود. رحمت و رضوان خدا بر این هنرمندان کلنگ به دست.

فاطمیما طیبی
کارشناسی آمار

روز جوان؛ جشن امید، انگیزه و آینده سازی

شکوفایی یک ملت، در گرو حمایت از نسل جوان، ایجاد بسترهای مناسب برای رشد استعدادها و فراهم کردن زمینه‌ای برای تحقق آرزوهای آنان است. توجه به آموزش، اشتغال، سلامت روحی و جسمی جوانان، نه تنها راهی برای تأمین آینده‌ای پایدارتر است؛ بلکه موجب افزایش اعتمادبه‌نفس و انگیزه در میان آنان می‌شود.

بیایید در این روز، ارزش و اهمیت جوانی را بیش از پیش درک کنیم و با امید و اعتماد، زمینه‌ای را فراهم آوریم که جوانان بتوانند استعدادهای خود را شکوفا کنند، آرزوهایشان را دنبال کنند و تأثیری ماندگار در جامعه بگذارند. آینده، از آن جوانانی است که امروز مورد حمایت، هدایت و تشویق قرار می‌گیرند.

روز جوان، فرصتی ارزشمند برای تجلیل از شور و شوق نسل آینده، بزرگداشت تلاش‌های آنان و یادآوری نقش بی‌بدیل جوانان، در ساختن آینده‌ای روشن است. این روز، نمادی از پویایی، نوآوری و اراده‌ای است که در وجود جوانان نهفته و آنان را به سمت خلق تغییرات مثبت و پیشرفت سوق می‌دهد.

جوانی، بهار زندگی است؛ دورانی که با امید، آرزوها و تلاش‌های بی‌وقفه برای رسیدن به اهداف همراه است. این مرحله از زندگی، سرشار از فرصت‌هایی برای رشد، یادگیری و تجربه‌اندوزی است. هر جوان، سرمایه‌ای ارزشمند برای جامعه محسوب می‌شود. در واقع حمایت از آنان، سرمایه‌گذاری بر آینده‌ای درخشان‌تر و موفق‌تر خواهد بود. روز جوان، یادآور این نکته است که

باران روح

علی زارع

دکتری ایران‌شناسی

در جریان هستی هر لحظه باران میبارد

باران انرژی

باران ایده از عالم معنا

باران فرصت

باران عشق

باران آرامش

باران صلح

آنگاه که از آسمان و از ابرها باران میبارد، تازه یادم می‌آید که باران‌های

دیگری هم بوده و من ننمیدیدم!

روح آبستن باران است!

باران روح خواهد بارید و چه گلها که شکفته خواهد شد!

جای قلم شما، در دیدار خالی است...

پذیرای آثار و دست نوشته‌های گرانقدرتان
هستیم. همچنین نظرات، پیشنهادات و
انتقادات شما مایه‌ی مسرت ما و ارتقاء
نشریه خواهد بود. برای ارتباط با ما کافی
است کد زیر را اسکن کنید.

ماہنامہ فرهنگی دانشجوی دیدار

zil.ink/shohada_shirazu

